

Суков Олександр Анатолійович

позивний «ЖУК»

Народився 24 листопада 1997 року в мальовничому селі Варварівка Олександрівського району Донецької області.

Змалечку ріс усміхненим, доброзичливим, завжди готовим прийти на допомогу.

Вчителі згадують, як далекого вересневого ранку 2003 року на урочистій лінійці в Дмитро-Дар'ївській загальноосвітній школі стояли схвильовані батьки, які примали за руки білявого, усміхненого, красивого хлопчину. Це була сім'я Анатолія і Наталі Сукових, і їх синочок, першокласник-Олександр. Так почалися роки навчання, які Сашко старанно долав.

Не завжди було легко опановувати ази науки, не завжди все вдавалося, але Господь щедро обдарував Олександра іншими людськими цінностями: людяністю, добротою, відданістю, порядністю, відповідальністю, працелюбністю.

Завжди усміхнений, доброзичливий, готовий прийти на допомогу. Активний учасник шкільних заходів, спортивних змагань. Після закінчення школи Саша вступив до Олександрівського аграрного ліцею. Отримав спеціальність механізатора.

Був призваний до строкової служби в Десну. Після повернення успішно працював на ланах господарства рідного краю. Був опорою для бабусі, мами, сестри, безмежно любив племінників. Всю домашню важку чоловічу роботу з підліткового віку виконував сам. Ніколи не марнував часу, брався за будь-яку роботу, щоб заробити грошей для сім'ї.

Як згадує завідувачка закладу культури: «Дуже любив грапи в теніс, у нього добре виходило, був одним із кращих. А одного разу йому дуже сподобалася одна пісня, і він протягом вечора, декілька разів танцював саме під неї зі своїми друзями. Були самі хлопці, але це було так весело і кумедно. А коли хтось себе не чемно поведив у закладі, він завжди міг зробити зауваження та поставити людину на місце».

Друзі пам'ятають Сашка як гарного повариша: «Любив Сашко і "начудити"- колись захотілося взимку поїздити на мотоциклі по льоду, провалився у ставок, випягували трактором. Любив він дуже свій мотоцикл, скільки він його ремонтував, але у нього було терпіння».

У 2022 році був мобілізований до лав ЗСУ. Воював на різних гарячих напрямках: Балаклея Харківської області, Лиман Донецької області, на Волині, Покровський напрямок .



Сашко причі був нагороджений: "За оборону рідної Держави", "Нагрудний знак 111 обр. ТрО", "Ветеран війни".

Не дивлячись на те, що був поранений, мав шість контузій, завжди залишався оптимістом, вселяв віру рідним, що все буде добре, і він обов'язково повернеться живим.

Та не судилося.....

На превеликий жаль, другого липня серце мужнього Захисника зупинилося. Ще один Ангел відлетів на небо до своїх полеглих побратимів...

Вічна свігла пам'ять Герою!

Спогади вчителів, друзів та завідувачки Варварівської філії «Центру культурних послуг»

